Dijous 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,7-12): En aquell temps, Jesús amb els seus deixebles es retirà cap a la mar. I una gran gentada des de la Galilea el seguí (...). Molts, en efecte, en guarí, de manera que se li tiraven a sobre per tal de tocar-lo tots els qui tenien mals. I els esperits immunds, quan el veien, queien als seus peus i cridaven, dient: «Tu ets el Fill de Déu!». I ell els comminava amb força que no el posessin de manifest.

Jesús, Fill "con-substancial" de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, esgarrifats, veiem els esperits immunds —abans que els homes— confessant que Jesucrist és el "Fill de Déu". Jesús els mana callar: aquest misteri havia de desvetllar-se amb pedagogia davant els homes. L'expressió "Fill de Déu" el declarava com el Déu viu que se'ns fa present; l'unia a l'ésser mateix de Déu.

Aprofundir aquesta veritat exigí grans esforços. ¿És Fill en el sentit d'una especial proximitat a Déu (així considerava Israel els seus reis), o Ell era realment "igual a Déu", "Déu veritable del Déu veritable"? El Concili de Nicea (a. 325) ho explicà amb el terme "homooúsios" ("con-substancial"). Aquest terme filosòfic (que ha entrat al "Credo") serveix per a recalcar que Jesús no és "el Fill" en un sentit mitològic ni polític (els significats més familiars en el context de l'època), sinó que ho és amb tota propietat.

Sí, en Déu mateix hi ha des de l'eternitat un diàleg entre Pare i Fill que, en l'Esperit Sant, són veritablement el mateix i únic Fill.